

உபதேசம் இயற்றல்

Shro. 668.

శ్రీ రస్తు.

జనమేజయ

సర్వయాగము.

8/

Sho. 668

శ్రీ నం.
9192

పిల్లలంట్ట రామమూర్తి,

జెనాలి.

విజ్ఞాపనము

చదువరులారా !

ఇదివర కేనన్నందు నిట్టి రచనలేమీలేకపోయిన వాడఁగాను. కాని ప్రస్తుతస్థితినిబట్టి “గణ యతి ప్రాస లక్షణముఁజూడఁగలేదు, పంచకావ్యశ్లోక పఠనలే” దను మాటల నుత్తరభాగంబు నాయెడ నిక్కువలైనను, సచేతనములైన శిలలనుగూడ చెమ్మగిలఁజేసిన భువనానందకరంబైన శ్రీకృష్ణుని వేణువాదంబట్లు మందుడవగునన్న స్త్రీకమహాత్ముని ప్రభావంబు సేయ, లోననుప్పొంగు నానంద ప్రవాహంబున కీసగణిఁగల్పించితిని. కాన రసగ్రహణపారీణులగు విద్యజ్ఞులంబు లన్నతృప్తిభవ యత్నంబగు దీనంగల దోషంబులను మన్నింపఁ బ్రార్థించుచున్నాడను.

ఇట్లు,

సుజన విశేషుఁడు

పి. రామమూర్తి.

క॥ శ్రీవారి గారీవా

ణీనాథులదర్శతుల ననేకపదమున్

శ్రీవాధకింకరుని హను

మానుందాన్యుని భజింతు మానిత భక్తిక॥

క॥ మునువ్యాసప్రపాచేతను

లనుదదితర సంస్కృతకవులను దెలుగున నిం

పాసరఁ గన్పిత్రయమును విఁకఁ

గొనకొని సత్కవుల నాదు గురువులఁదలఁతున్॥

విషయ సూచిక .

కద్రువ శాపము	1
వీలాపుత్తుని నువ్వార్త	4
సర్పయాగము	6
అస్తీకుని జననము	13
అస్తీకుఁడు	15
యాగనివారణము	16

శ్రీ వేంకటేశ్వరాయనమః

జ న మే జ య న ర్ప యా గ ము.

శా! శ్రీలీలల్ పరకీయసంగతుల కావల్లగా స్త్రీ దిత్రమా
 మూలాగ్రంబును జూచలబయెటునమ్మి గోవిందుడంచు న
 బృలక్ వక్షుమపైన సన్నిధిని నిల్పకదృష్టివొప్పారెనా
 నాలీలక్ ఫణిపై బయ్యును నెఱ్ఱు డస్త్రీకు మమ్మేలుతకా!
 ప! ఉగ్రశ్రేణుడను సూతుడు శౌనికాది మహా
 మునుల నవగోకించి యిట్లని చెప్పుచొడొగె.

—• కదుర్వశాపము •—

సీ! బ్రహ్మకులై కశ్యపప్రహుతిసతుల్
 కద్రూ వినతలను కమలనేత్రి
 లనపత్యలగుచు భవ్యవ్రతంబులభర్త
 నారాధనము సేయనరడువారి
 యెడఁబ్రసన్నాత్ముడై యత్తుమీవరములఁ
 గోరుకొండనముందు కదుర్వశులును
 నగ్నిసన్నిభులు దీర్ఘాగులౌ నూనుల
 వేపురిగోరఁగా వినతయంత

తే గీ॥ నాకుమాడులకంట బలాఘ్యులై న
కాయజల విద్యురనుగోరఁ గశ్యపుఁడును
దాను మునుపుత్త్రీకామేష్టిఁ దనరఁజేసి
యుంటున్నవారి యివ్వంబు లొసఁగెఁ బ్రీతి॥

తే గీ॥ రమణికదుఃపగాంచె వార్షి మున శేష
వాసుకిప్రమాఖి సవాస వన్నగులను
విసతయుననుగుఁడను నొక్కవికలజేహుఁ
గాంచిరెండవ నుతునికై కాచియుండె॥

తే గీ॥ అంతకుంబూర్వ మమరులు ననుగులఁగి
కలకవారాళిఁ దరచి రక్కజముదోఁప
సంతనుధయునుశ్యేష్ఠయు న్నతిజఁడును
నిందిరయు నాకహయమాదులందుఁబుట్టె॥

కా॥ అకద్రావిసతల్ చరింపుచోక నాఁడాయ బ్రీతిరంబున
నాకాశ్వంబును జాడఁగా విసత"యాహా!యంతయు" శ్వేతమా
నాకాశ్వం"బన సంతఁగదుఃపయు" నానా?కాడె వాలంబున
శ్చే!కాంతా!"యనవాదమైచేటిచిరట్లే పన్నిదంబొందొరుల్

తేగీ॥ " నీలవాలంబె కాజేని నీకునేను
దాసివగుడైన నాకీవ దాసివగుదు"
పనుచుఁ గ్రదువయన నప్పుడర్కుడుడుగ
దాని మటునాఁడు చర్చింపఁదలచి చేసెరి॥

సీ॥ పంచెమోడదనన్న భయముచే గదుఃప
తనయింటికేగి యాత్మజల విలిచి

“సుతులార! కలశాబ్ధి సూరలనువైశ్చక్రీ
 వంబను వాసవాశ్వంబు గలదు
 వినుఁ డేను వివరయు విహరింపగోతు మా
 కడి గానఁబడియెఁ దానంతరివనత
 హయనుంతయును శ్వేతమన్నఁ గాదని యేను
 వాలంబసిరి మంటి వాదమొదవె

అ! వి! దాన నెవ్వరోడెవరో వాని రెండవ
 వారి కగుదురపుడె బానిసగను
 గాన హయముతోఁకఁ గప్పినల్పవరుప
 వలయుఁ డేనుఁ డొకండు వార్ధికడకు!

చ! అనవిని పుత్తురెల్లకున “వియ్యమొ! నిల్లియపంచెపంచులోఁ
 దనియును నెట్టబోనాప ధన్యుహాకో! యెఱుకఁ గలారె మా
 నినులెట్టులైన?” అని పాపక గుండెన గాద్రీవేయులం
 గని జంమజయోగిని పుట్టుచెల్ల పిచ్చెదల్లియుక

తే! గో! అప్పుచొక్కా నొక్కటకుడమ్మకాప
 మునకు భీష్మలివడి దీరమునకు విచ్చి
 సురహయపుదోఁక మొదలుటఁ జుట్టికప్పి
 నల్లగా వేయించుట విన్నా గమొప్పు!

మ! మఱువాఁడు కిక్కురిసతలచ్చోటికిరా వివర దవ్వల
 హయవదు కాలవాలంబుఁ గాంచి “యాహా! యెంతయుంబొరవ
 డితి. నిజముగా నీయువైశ్చక్రవంబునకు వాలమసిరంబ, ఓడితివని
 నాటినుండి సవతికి దాసియైయుండె అట్లు పంచశతాబ్దంబులు

సన్నపిదప వింతకు గిరుమండుదయించి కద్రువకోరినయట్టు
లమృతభాండంబుదెచ్చి జనని దాస్యము క్తగాఁ జేసెను.

—* ఏలాపుత్తుని సువార్త *—

పా! అమృతంబుపయోగించి నుదిన్నానలరగుటకు గరు
డనియక్తులైన పానుకపక్షులులైన పన్నుగులు మగిషివచ్చి
మోసమంది సుధనుజడయ నేరికస్తతతి వారి పొత్తునిచ్చు
గింపక.

సీ! శేషుండు నిర్మలదిత్తుడై కడునుగి

తకు మొప్పజేసి విధాత్మనాజ్ఞఁ

దనరిభూభారంబుఁ దంపనా నాల్చి

యాసురాదివిఘ్న పర్యోగిమయ్యె

సంతపానుకీ దనకమరిల్చిన యన్య

తగ బోలెగి. ప్పిల వియ్యబందు

గులతోడ భాస్యహి నుండునుము

గుపితకద్రూపచో ఘోరకృష్ణ

పా! పా! కథునికీలలు గాని యాస్యుని కిది

సమయనున్నయట్టి సన్ననిలకుఁ

దల్లికాపమునకు ధాత్తియై నానకు

నడలిచింతఁగుండ నతనికహులు॥

సీ! అవనీధప్రయ సేయు నజగరాధ్వరిమఁ బా

దొనరింతిమందఱి మనుచుఁగొండ

అతని ధర్మాసక్తునర్థింక మనియును
 మఱిగొందఱతనికిమాతృలరయి
 యిట్టిజన్మమొబట్టి యిహావరంబులు సేమ
 నని బిట్టుచాటుద మనియునింకఁ
 గొందఱచ్చటి యాజకులు యజ్ఞవిధులను
 వదలిపాఱఁగఁబై నఁ బడుదమనియు

అ! న! నుత్తమలగుకొంద టుక్వీసుపర్వ ము
 త్రోతశశిఖిఖిళి కోపనెట్లు
 లనుచుఁజర్పనేయ నప్పుడే లాపుత్తుఁ
 డహులతోని తప్పించనియెనిట్లు॥

అ! న! అన్నలార! కామము నుత్పన్ననాండు
 దానియొడిన నిద్రఁబడినిట్లు
 లుండినినఁగింక నొగింపఁతలకును
 బ్రహ్మకై న చుట్టిభాషణముల!

న! అని యెట్లంటి నేన నినుండు,

నీ! కమలాసనా! యది కమ్రకరమల్లి
 నాగిలోకపనాసనంబు గలుగి

శపియుంచెగద యెట్టిసంగిసిఫసికుల
 ప్రళయబుడుగునంచు బ్రహ్మనేయ
 నలనిలింపులకిట్టులని నజం దాజన
 మేజయుండెదకాలి మేపరులకుఁ

గనలిచేసెడు భుజంగమయాగమున దవ్వ
 నాగాళులక నాశనంబు పిదప

తే॥ గీ॥ నహులరక్షింప నాగరాజానుజమయి
తగుజరత్కారువుకు జరత్కారమునిఁ
బుట్టిన స్త్రీకుండనియెడి పుణ్యమూర్తి
యనుచుఁగొవున మనసింకనడలనే॥

చ॥ అనిచెప్ప నేలాకుమారుని పలుకులకు గరంబు
సంతసిల్లి యాతనిఁగొనియాడి వాసుకి మొదలైన కాద్రవేయు
లుభయంబుడిగి గుండీరి. నాటంగో లేవాసుకియందన మనుజ
జరత్కారువును బాణిగ్రహణమొంద జరత్కార మునీందుఁ
డెప్పుడగుడెంచెడునో యని తదాగమనంబెదురునూచుచుండెను

—
అ సర్పయాగము —

చ॥ అటుజనమేజయావనితలాధిపుఁ డాయనతండ్రితక్షకో
త్కలవిషవహ్ని ధాతనీకిఁ దప్పిన యాకిమర్ముకవినంగ వి
స్ఫుటతరళోక్తిరోషములఁ బూజ్యుడు పెందినిర స్తహర్షుడై
పటిమభుజంగశబ్దమును బాఁగె మంతనముండిచింతిమై॥

తే॥ గీ॥ “తక్షకుండెట్లు నాతండ్రిఁడనవిమాగ్ని
కరిధియంధన మొనరించెట్లయేనుఁ
దవిలియుగాగ్ని శిఖలనుదగ్గుఁజేతు
భయదతక్షకు నిపుడె సబాంధవముగ॥

మ॥ ఫణియాగంబునఁగాక సర్పములదర్పంబాటునే”యంచుఁడ
త గమేవంక పురోహితాదుల సమక్షంబందునానాహిమా

రణదీక్షాపరతంత్రుడై యురగనత్రింబొందుగావించెదా
రుణభంగిజనకాపమృత్యుజనిత శ్రోధాగ్నిజల్లాప్తురగ
తే! గీ! ఉదితరీతినివలయు మఖోపకరణ

వివిధవస్తుసంధరితంబునవిరళధన

ధాన్యసంపూర్ణమైన యధ్వరనిశేత

వంబాకటి సిద్ధముంజేసె నరివరుండు॥

వ! అట్లు విధ్యుక్తముగా మహాయజ్ఞాయతినంబొందు
గావించి జనమేజయుండందున్న సమయంబున,

మ! తగుదృష్టిగనిముక్త “జోనృపుడ! యేతద్దండకాకాధ్వరం
బగునేపూర్ణము? మధ్యచేయుదుగుఱుమా! విప్రజేకారణం
బుగ”నంచుకొదనవాస్తువిద్యగడుసంపూర్ణత్వమొప్పారదె
ల్పగనాపల్కులద్రోహభూపుడుమఖప్రారంభముకేయఁగా!

మ! ప్రకటించు ధర్మాతగానొకగుడధ్వర్యుండుగానుక్కడ
కొకరుండొప్పుల బ్రహ్మగా మఱియొకరు దుష్టాతగానిట్లు లె
న్నికకుఁ బోడశియుత్త్విజుల్ సయతిమానిశ్రేష్టులంగొందతై
యిఁకదక్షుంగలవారుసభ్యులయిరువ్వీభృత్తు యోగంబున
తే! గీ! అతివిదితసద్దర్శనంబనుచు సభ్య

లోకవిధి పొదుంభిలాషఁనుబునుచుండి

రెలమి “బిల్లికి జెల్లాట మెలుకకెన్నఁ

ప్రణసంకట” మనెడు నాథంగిగాగ!

తే! గీ! ఒనరి జనమేజయుఁడును శాస్త్రాక్షరీతి

దివిజనిభులైన మునులు ఋత్విజులరగుచుఁ

దనదుపగఁదీట్టు నాయమై తనరినందు

కట్టెభుజములు నూఁడయి నట్లుయ్యెట్టె

తే॥ గీ॥ అపుడు వలయు నదెల్లనాయత్త మయ్యె

నవ రెవరిస్థానముల వారలెలమినుండి

రవనవాఘండుఁ బట్టి సమన్వితఁడయి

యాగమారంభమొనఁగి ప నాజ్ఞయొసఁగె॥

తే॥ గీ॥ అంతయ్యాజ్ఞలొకట యజ్ఞావలమున

వేల్వఁగాఁగడఁగి మహూర్ధ్వత్త సరణి

ధూమపటలంబు మెలమెల్లదొడరఁజొచ్చె

నవనినాథుని సంతోషమనుకొనితి॥

ఉ॥ మానక నాశనంబు నన వూర మెలేకయ నట్లు కావ్యము-

దేవద్యదగ్గఱిండ్ల నె సుమీ! ముదమందును యోగోక్త బృహ-

ద్భానుడు మేనిపై నె విశదంబును సుగ్రోభాచయంబులం

బూని నృపాలుకట్టెనుటఁ బొల్పెసఁగెన్ బ్రకటాదాహియై

క" ధరణి ముంచెను వర్షపుఁ

దరుణగునం దెసగుచాక దధ్వమొట్టల్

కరమరుదై మీతె ధరా

మరువరులొనరించు తుమల మత్త్రాస్థిట లో

వ॥ అంత

సీ॥ మొదల సన్ననియల్కు చొదవె శ్రోతలకంత

నాయల్కుచొక రొదయయ్యె నదియు

ననతి దూరంబునం దంభోధి నేసెను

నినదంబువలె నుండె నినదమంతఁ

గట్టదెబ్బల మ్రోతగానుండె నామ్రోత

చెట్లు కూలినయట్లు చెలగెలివన

సంతనాక్రందనం బంతరొదనశబ్ద

ములును హాహాకారములునుదుదకు

అ॥ వె జేటిగి వహ్నిశేట ఛట్ ఫటమని వట్టి

పొగయకాక యొందుపాడయలేక

సమయ విప్రమంత్ర సహతి వివశులై

నచ్చుచుండి రగ్నివలను కహులు॥

మ॥ స్ఫుటమేమృత్యువౌకప్పుడట్టులగుటక శోకాచితేష్వలాఽఽ
చ్చుటకన్న గుమిగూడిచావదనుకేవోద్యంబున స్వప్తి
తటమార్గంబులరా దొహంగిమరల్ తః పోవతండ బులై
చటులాభీల మహాసఖాః సఖి బ్రాలంతరప్రాప్తిక॥

క॥ కలఘోరభోగయతి రా

చల గోససమాతు లాద్యశేషాహి విధం

బులు కెగి దాటగూడె

పిలుపున బలె వెడలె నాతివెనకెగిరిక॥

క॥ ఒకదీర్ఘ ననుప్రలా ?

కాళాకటిత పుఫణం లా? మఱొకవర్ణములా?

ప్రకటించివానిదెబ్బగ

నొకవిధమననేల? బహువిధోరగజాతుల॥

స॥ చెల్లులందఁడుగిలు దాతలవ్వలు నన్న

లుందమ్ములును బుత్తులును సతులును

మామలు బావలు మఱిదు లట్లుండుగో
 దండ్రునపులును తెల్లెండు నిట్లు
 చుట్టముల్ పక్కముల్ నుహ్మదావగులును వి
 న్నలుఁ బెద్దల్లెరు నెలసి పాప
 లటులబిట్టెప్పుచు నటునిటుగాఁ ద్రొక్కి-
 కొనుచుఁ గట్టలుగట్టి కొనుచునవల

తే॥ గీ॥ నేడనో మించి పోయినట్లగుదెంచి
 గొల్లుమని కూలుచుండిరి కుండమందు
 వంశముల లెక్కకహింకవాసులు ధను
 యార్తనాదంబు లంబరంబంటి మోయి ।

ఒకయాశ్లేషనుఖంబులా ! చివరమాతొల్పించు బాష్పంబులా !
 యొకశోకానల తిప్తచిత్తములచే యోదార్పు వాక్యంబులా !
 యొకమందీకృతదృష్టి పాతములతో నొప్పించు ప్రేమంబులా !
 అకటా ! యన్నియవస్థలంబొసఁగెనా వ్యాళావసానంబునన్ ।

నాఁగితుమేయు కూళలు ఏనాకేనుమొదెను నిందెయ్యచుసం
 దేహమువీడి పన్నుగూఁదిట్టుచుదద్దవానంబు సన్నానాన్
 సాహసియై మరుత్సఖుఁడు ఛట్ ఛట ఛట్ ధ్వనులుపు తిల్లగా
 నాహుతిసేయఁదారసిలె వ్యాలకులంబుల నుగ్గివైఖరిన్

ఆ॥ వె॥ ఇట్టివి తరంకు లిట్టిచిత్రిపుమేను
 లిట్టివివిధకులము లెన్న నేల ?
 అట్టివన్నియు ఘుఁగు డగ్గి జేవుఁడు పొట్టఁ
 బెట్టుకొనఁగఁజూపై దుట్టతుదకు ।

అ! నా వశములదిది స'పి పడసిన పుత్తులు
దెలియఁజండవచ్చు తేజలగుట
నమితసఖ్యమున బయంబుదసాగిరి
తెలియఁ జడవహ్ని తేజమున నె ! ।

మ! ఒకమాతాయర గాన్వయఁ బునట పై నొడవ్యయంబులవే
అొకమాతీనుది యొక్కమాటదియనిట్లు గ్రాసలస్తాప్తిఁబా
యక యొక్కమ్మిడి నంతరింశఁగ నెవతాహారవంశంబులు
ర్వికభారంబనుమాట సెల్లఁగు పితృవ్యాని సుతృప్తిగా ।

మ! హితబుద్ధి సతమొక్కచోనిలువఁగాల్లే లేక వల్మీ కశై
లతలత్మ జడలంబుల మలఁగువ్యా లక్ష్మీపులంద్రోబ్బనా
దతకాకోదర హోమధూమచయముల్ దాఁతఁగిది శాంతంబులు
ద్ధతి నేరస్థుల ద్రోబ్బమూగుభట సంతానంబులం గేరుచు ।

క! వివిధాంగవర్ణ మస్తకు
లవిరళబలయుతులునైన యనిలాశనులు
గ్రవిధిప్రేరితులై చ
చ్చువరుస జనమేజయుండునూచుచునగియె ।

క! అలమంత్రోచ్చారణరవ
ములు సర్పము లేచ్చు రావములు దహనబ్ధా
లలఁబడి కాలెడు రవములుఁ
గలఁచెన్ భుజగేశ్వరులను గడుదుస్సహమై ।

తే! ౧! పచ్చపచ్చకొంపలుపాడువాట
జొచ్చెమ్మిత్తువిహారముల్ హెచ్చెనాగ

సంతతులదర్పమంతయుఁ జచ్చెనలరి

మేదినీకాంతుఁ డెంతయుమెచ్చెమఖము!

ఉ॥ తత్సమయంబునఁ భుజగత్స్లజులొక్కడఁగూడి "ఁఱూపరీ
క్షీత్సుతుజన్న మేమొకొ? శశింపగమమ్మలదల్లియిట్టియు
ద్యత్సరణికిపించిట్టిది యారయ నేమొకొ? యెప్పుడిట్టి బీ
భత్సపునుత్సవంబుమగు జాపురె!" యందుఁగలంగిరెల్లరుక

నే॥ గీ॥ తమకువంతును సెల్లెడు తటయటంచు

భయపరీతాత్ములై తదుపద్రీవంబుఁ

జాపు ఘనువాగమనము సంభావనంబు

సేయుచూఱి యొక్కీంత సేపుమని॥

స॥ అప్పటికి నానావిధ సామాన్యభుజంగమ వంశంబు
లన్నియు సంతరించి యింక నాయకుల కులంబుల వంతులురా
మొదలిడ.

క॥ పటుతర భూసురమంత్రి

త్కటసంహూతిగలంగి ధైర్యముసెడి సం

కట మేచివిడక గుండెలు

తట తట మనరాదొడంగెడతకుఁ డంత॥

క॥ ఎపువెల్ల ఎడఁకనుడివడు

చవుడారెడు మింటదోచి యాకులభంగి

దపియింపు "చో పురందర!

కృపఁగావు" మటంచునేగ నిందునికడకు॥

వ॥ శతమఖుండును వాసుక్ప్రముఖదర్శకరోత్తముల

కురగ సత్త్విధయంబులేమి నెరింగినవాఁడుగావునఁ దక్షకు
నోడకుండమఁ చెప్పియుంచెను.

ॐ అస్త్రీ కు ని జ న న ము ॐ

న॥ అది యట్లుండ.

.నీ॥ వసుధ యాయావరాన్యః సుదౌకం దురుతపా

ధరుఁడు జరత్కానుడనెనువాఁడు

శమిశ్రేద్రియుఁడు బ్రహ్మచర్య బుననెయుడి

చటుల పునశ్శ సాధ్వసమున

సంసార మొల్లక సాయహిందుల గోష్ఠి

నెగిఁజరింపునుఁ దాదకొక్కనాఁడు

ఘోరాటవిస నుంటిఁగుమ్మరు న కచోటఁ

దలలుక్కిందుగ నేలు తనకితరులఁ

తే॥ గీ॥ గాంచి తా బ్రహ్మచారియకా శారణమున

వారిధోగతులకుఁబోవు వరుసనెంచి

భర్షణఁడై వారిగతులకు డేమిమొదల

బహుళభవబుధు ను మదిఁ బాదుకొల్పి॥

క॥ వారలకిట్లను “బిత్తవరు

లార! వివాహోపసర మలంఘ్యులుకానక

వారకసనామయగు క

న్యారత్నము కొఱకుఁజేతు సన్న్వషణముక॥”

క॥ అనికదలి భూపదక్షిణ

మనఘుం దొనరింపుచెందు నవసీఫలివైఁ

దననామమున్న యాక

స్వను గాంచకయున్న సమయమందున నాగురో?

క। కొందఱుచారులు వానుకి

కందింపఁగ నీనుచార్త నాతందును నిం

పొంద జరక్కరువునో

నందు జరక్కరుడుండు నెందను చరిగెన్!

శే। గీ॥ చేరి మునికియ్యగు బ్రీతిఁజేరి యెఁగి

వాసుకి “మహాత్మా! యీకన్యవరగుణాభ్య!

భార్యగాఁగొనుమయ్య! యోపరచువుగవ!”

యనఁగ నతఁడునుగని పెండ్లియాడెదాని!

శే। గీ॥ పెండ్లియై యర్త వే తనదీయమజూచి

“యెప్పుడు నాకొక యవమానమెదఁ దలంతు

వపుడు నినులాసిపోయెద” ననలతాంగి

నాటినుత యప్రమిత్తయై నడచుచుండె!

చ॥ కడకొకనాటిసంధ్య ముని గాఢతరంబగు నిద్రానంది లే

వడ తన సాంధ్యకృత్యము లవారిత దీక్షనొవర్చనంత నా

వడతియై “నల్లొకొనిదురభంగము సేసినా? జేయకెట్ల?”యం

చేడలుచు నిద్ర మేల్కొలుపు నయ్యనఘుండతికోపతప్పుడై!

క। ఏలె నను మేలుకొలిపితి?

కాలంబడెచూడు నాధ కనులాపుచెనన్!

ఓహో లేకుణ! గోలవె?

యేలాయతఁడ స్తమించు నెఱుంగడె నన్నున్?

తే! గీ! బౌర ! నాకిదియవమాన మరుదు లేది
 “పాఠశాల ! వినునీకుఁబుట్టెను పుత్త్రీకుండు
 విగతకేల్పిఁబుట్టెను సర్వవిదుఁడు స్వభావ
 ప శేషులందఱి నెఱు వాఁడుఁగావ!

నా నవచకుల సేవ కింప నామః భాగ్యకొని సుఖం
 బుండుచది” యని జననా నుండు సర్వోత్తముల భార్యను
 విడచి కదిలి తపోవశమునకుఁ దియెను. కిన్నెట్లు గొన్ని
 జనసంఘము నాదుల నుండు సర్వోత్తముల నుండు సర్వోత్తముల
 క్షత్రియముల ముట్టి కినియుండు బెఱుగుముం!

— — —
 శ్రీ కృష్ణుడు.

నామః సర్వోత్తముల సేవ కింప నామః భాగ్యకొని సుఖం
 బుండుచది” యని జననా నుండు సర్వోత్తముల భార్యను
 విడచి కదిలి తపోవశమునకుఁ దియెను. కిన్నెట్లు గొన్ని
 జనసంఘము నాదుల నుండు సర్వోత్తముల నుండు సర్వోత్తముల
 క్షత్రియముల ముట్టి కినియుండు బెఱుగుముం!

సే! సత్యక్షమాది భాగ్యస్థులకు గుణములక

సదనులములు కానగరంబె !

నాధీమతెల్ల యా జననియక పాగళ

కతులితంబుగఁబుట్టి నట్టి యినుండె !

శరకాంతల నెఱు చంపకనుముంబుల నాన

సంతసింపనియట్టి వట్టదంతె !

హరిపాదచింతనంబను మానససరోవ

రమున రాగరహితు రాజహంస

శే. గీ॥ మార ! యిమ్ముర్తి కరయఁదల్యంబుగలదే?
యనఁగ బాల్యంబునందె విఖ్యాతఁబొందె
శమితపరివంధి ! మహితయశస్సుగంధి!
ధిక్కరౌవనిజాని! యస్త్రీమాని ! ॥

మ॥ అట్లభివృద్ధి నెనఁగఁడు నస్త్రీసంబున, వాసుకియు
నిజ జనని శాపవచనచోదితములై యనఁఖ్యాకంబులగు
వారౌశవాన్వయంబులగ్ని నారతి నెఱుఁగఁ గరంబుఁ జెరిలి
చెల్లెలికడకువచ్చి యిట్లనెను

క॥ “వారీ! మద్భగిని! జరి

త్కాయా! జనమేజయుండు కనించెదని

ఘోరంపు సర్పయాగము

వారింబఁగ నీకుమారు వడినంపఁగజే!

క॥ వనజాసను వచనంబి

ట్లని యేలాపుత్తుడెన్నదాడుల కఱిఁగిం

తెనుగాన వానినిపుడం

పనిచోనగు సర్పములకుఁ జ్రోశయం బబలా! ”॥

తే॥ గీ॥ అనఁగ నదియును నస్త్రీకుశర్మలిఁగని

“యన్న! నీమాతులుండు కోరినట్లు చేయ”

మనగవాడునుఁ “గడచినయశులుదక్క

నింకనొక సర్పమును నీల్గనీయ” ననుచు !

❧ యాగనివారణము ❧

క॥ నిస్తులతేజఁడు కడలివ)

కస్తాత్తులరై నయట్టి స్వస్తిహుఁతులతో

స్వస్తివి జనమేజయనకు

నస్తీసుఁ డొనర్చియిట్టులనని నుతిచెడ!

ఉ॥ చంద్రాకలావతఃసుంద్రపు సారయఃకవిత్రూర్ణ చక్రిణా
సాంద్యసిగంతరాఘండపు తేనోవరు లంచన ధన్వమూర్తి వీ
విద్రాసమానవై భవ! త్వదీయసుపాలన రాజ్యమెంతయున్
కుంద్రాసుఖాన్తుదంబుగఁ గూఢిగ నియ్యది రామరాజ్యమే!

ఉ॥ పాండవవంశజా డవయి పావనమై తగురాజ్యలక్ష్మీ ను
ద్దండపరాక్రమోన్నతదద్దయు దోర్మగమందుఁదాల్చియా
ఖండలువై భవంబెసఁగఁగాఁక్షీత వస్తుభవంబులిచ్చుటన్
దండిగఁద్రుచ్చులైరి వసుధామణా! విలసద్విజౌత్తముల్!

క॥ నల ధర్మరాజయజ్ఞము

లలరంగఁ జ్చియాగనా ప్రజాపతియజ్ఞం

బలహాన పాణియజ్ఞము

నలఘుమతిన్ నీవొనర్చుకదియ నమంబుల్!

చ॥ అసద్యశత్రుబాధను లహర్పతిసన్నిభ చండలేజులు
ల్లసిత నుభీప్రతూర్ణ లకలంకచరితులు నైన వీరలిం
పెసఁగెను నిందుఁబు త్త్విజాలహీనపరాక్రమ! యింద్రయజ్ఞమం
దెసఁగిన వారికంటె ఘనులెన్నఁగురీతులు శర్వభంగులన్ !

క॥ వేదవ్యాసునియట్టిఁడ

తాదినపతి సదృశుఁడొక నక్షత్రమండన నిం

కేదిమహాదృఢమయ్యెడ !

నీదె యదృష్టంబుచూడ ! నిఖిలార్విశా!

తే॥ గీ॥ భృతిని నార్తిహరించి భాతీసుపర్య
 నర్తమావ్యంబులంగొని జహనుడలరి
 గుహితవిరదులను దైవరేగావ్యుడగుభువ
 డెల్లపుడు నీ గాభీష్టులు లెడుచుగాక !

మ॥ నాకీనాంబు నయింజాడ మన్నత గాభ్యు బాదవే”
 నని నిజభాభావలులులు (భృత) నార్తిహరించుచు భాతీసుపర్య
 చుండి జహనుడలరి (భృత) నార్తిహరించుచు భాతీసుపర్య
 లను నగ్ని దేవునిగొని భూమి నార్తిహరించుచు భాతీసుపర్య
 ల్లరు నివ్వెడుగండి దేవునిగొని భూమి నార్తిహరించుచు భాతీసుపర్య
 నట్లయై యున్నారామాత్మా! భగవదభీష్టులగు భూమి! నార్తిహరి
 నిగాదన కొనంగుడగుచు” ననిన సమస్త భూమిలగు భగవదభీష్టులు.

వస్తువై హింసయభ్యుబయమావే! వే సర్వస్వచ్ఛరద వృద్ధిగిం
 నొనరుగ మోదను చీనుతైననని సంపూర్ణప్రభావాభ్యుజ్ఞా
 ననునావారిని దేవునేలయుకిదాగ మామకాప్తాళిసం
 తసమూదక వడిసర్వయాగ మిటవై భాతీకే! చాలింపుమా!!

మ॥ అంత సదస్యులందు నొక్క మొగిన “యిట్టి మహా
 త్మన కెట్టియభీష్టులైన నీయంజను”నని యొకకంఠ్యముగాడెల్పు
 జనమేజయుండును దదభీష్టుంబొపంగని నాడమృహత్మండు
 శపించునని భయంపడి యారని కభిమరంబుగ నంతటనే సర్ప
 యాగం బుడిగించెను.

అటఁ దక్షకుండును బూజ్యత్వజమంత్రామంత్రిమండై
 శతమఖరక్షణంబురుండి యాకర్షింపఁబడి నాల్కల ఘనంబులు

గ్రామము జనులు విస్మయములై యాలోచనంబునీయఁ గలగుండు
వడి యాకసంబునఁ దిరుగుచున్న సమయంబున నస్తీకుండు
జీనచ్చవంబువలెనున్న యాతనిఁ గ్రమ్మఱించి యాగవివార
ణంబుఁదెలిపి భయంబుఁజూపియంపెను. సభ్యులైన ముని
దుగ్గిలును నస్తీకుని ప్రభావంబును వేనోళ్ళఁగీర్తించిరి.

క॥ తమి మీఱదినము నస్తీ

క మనోత్మనిఁ దలఁతురెవరు కరుణావార్ధి

శమియించి వారిపాపము

లమితముదంబొసఁగఁ గలుగవహులభయంబుల్ ।

ఐ॥ భ ర త వా క్య ము ఐ॥

అ॥ వె॥ పాడిపంటలమరి ప్రజలెల్ల ముఖయిండు

బ్రభువులనఘ ధర్మపాలనంబు

సేయుచుండెదగాత సృష్ట్యంత మిట్లు మా

ధరితఖండమరిది వఱలుఁగాత॥

ఓం తత్సత్ బ్రహ్మర్షణమస్తు.

త ప్పొ ప్పు ల ప ట్టి క .

తప్పు.

బిచ్చు.

5 అతనికి మాత్రులరయి

అతనికి మంత్రులరయి

వివాహసంఘాలుగ

వివాహసంఘాలుగ

8 నట్లయ్యె

నట్లయ్యె

9 పేటిగి

పేటిగి

13 తనకితరులఁగాంచి

తనపితరులఁగాంచి

10592

